საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

წელიწადი მეორე

კომუნისტი

ც. კ. ა. კ. (ბ.) პ. ცენტრ. და თბილისის კომიტეტების და სრულ. კომიტ. ს., ბ., წ.-არმ. და მაიორკომთა დეპუტატების საბჭოთა ცენტრალური აღმასრულებელ კომიტეტის ორგანო.

რედაქცია: თბილისი, კრუზენშტეინის ქ. № 4.

მთავარი კანტორა: თბილისი, რუსთაველის პრ., № 24 მე-2 სართული).

რედაქციის მიღება საქმისათვის ყოველდღე გარდა კვირა უქმეებისა დილის 9—2 ს. ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 14—76 მდივნის № 19 საერ. №

ხელის მოწერის თვიური ფასი შემდეგია: პარტიულ ორგანიზაციებისა და პროფკავშირებისათვის მიტანით: ქალაქში—140 ათასი მანეთი, პროვინციაში—180 ათ. მ. ყველა დანარჩენ ხელის მომწერთათვის მიტანით: ქალაქში 200 ათ. მ. პროვინციაში 240 ათასი მ. განცხადება—10 ათ. მ. ნომპარელის სტრიქონი. სამწლოვანიარო განცხადება 300 ათასი მ. ტელეფონის № კანტორისა № 5—43.

ფასი 10,000 მან.

პროვინციაში 12,000 მან.

№ 125 კვირა, 4 ივნისი 1922 წ. ყოველდღიური გაზეთი კვირა, 4 ივნისი 1922 წ. № 125

სამშაბათს 6 ივნისს საღამოს 6 საათზე სასახლეში შესდგება სრულიად საბართველოს

ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის სხდომა

ც. აღმასკომის მდივანი: თ. კალანდაძე.

ორშაბათს, 5 ივნისს, საღამოს 6 საათზე სახელმწიფო ოპერის შენობაში შესდგება თბილისის მუშათა და წითელ არმიელთა დეპუტატების საბჭოს პლენუმის

ᲛᲔᲔᲠᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲮᲓᲝᲛᲐ

საქართველოს პროფკავშირთა საბჭოს გაფართოებულ პლენუმის და ფაბრიკა ქარხ.-კომებთან და ადგილობრივ კომიტეტებთან ერთად.

დღის წესრიგში სდგას გენუიდან დაბრუნებული ამხ. **ნარიმანოვის** მოხსენება: **„გენუის კონფერენციის შესახებ“.**

თბილისის საბჭოს პრეზიდიუმი.

სამშაბათს, ივნისის 6-ს, საღამოს 6 საათზე, პროფკავშირთა საბჭოს დიდ დარბაზში (შესავალი ბარიათინის ქუჩიდან) შესდგება

პროფკავშირთა საბჭოს პლენუმის გაფართოებული სხდომა

ცენტრალურ პროფესიონალურ კავშირების ფაბრიკა-ქარხნების კომიტეტების და ადგილობრივ კომიტეტების მონაწილეობით.

დღის წესრიგი:

1) 24—26 მაისს მომხდარ ამბების შესახებ.

2) ფაბრიკა-ქარხნების კომიტეტების შესახებ და სხვა.

საკითხების სერიოზულობის გამო თავის დროზე გამოცხადება ყველა სათვის აუცილებელია.

საქართველოს პროფ-კავშირთა საბჭოს პრეზიდიუმი.

საქართველოს კომუნისტური ახალგაზრდობის მეორე ყრილობა

ორშაბათს, 5 ივნისს ქ. თბილისში გაიხსნება სრულიად საქართველოს კომუნისტური ახალგაზრდობის კავშირის მეორე ყრილობა.

მან უნდა ჩამოაყალიბოს კომუნისტური საკავშირო აღმშენებლობის ახალი გეგმა ახალ პირობებისათვის შეფარდებით და გადასცეს ის სახელმძღვანელოთ ახალ ცენტრალურ კომიტეტს, რომელიც არჩეულ იქნება ამავე ყრილობაზე.

მშრომელ ახალგაზრდობის ყურადღება ამ ყრილობაზე უმთავრესათ მიმართული იქნება მუშათა ახალგაზრდობის მდგომარეობისა და მისი ეკონომიური მხარის გაუმჯობესებისაკენ. ამასთანავე ახალგაზრდობა, როგორც იმედი მომავალისა, დიდ ყურადღებას მიაქცევს საბჭოთა აღმშენებლობის იმ დარგს, რომელიც ყველაზე უფრო მეტად, და თითქმის განსაკუთრებითაც, მას ეხება. ეს არის სახალხო განათლების საქმე საქართველოში.

და კიდევაც დასშეულია ეს კითხვები ცალკე ყრილობის დღის წესრიგში. ზედმეტია ლაპარაკი იმაზე, თუ რა განუზომელი მნიშვნელობა აქვს საზოგადოთ განათლებასა და ცოდნას ქვეყნის კულტურულათ წინ წაწევისათვის. ამიტომაცაა, რომ ჩვენი კომუნისტური ახალგაზრდობა ჯეროვან ყურადღებას აქცევს ამ საქმეს და ცდილობს მის გავრცელებასა და გაღრმავებას ხალხის ფართო და განსაკუთრებით ახალგაზრდობის წრეებში.

კომუნისტურ ახალგაზრდობის კავშირმა ღირსეული მუშაკები უნდა გამოუწვრთვნოს და მოუმზადოს ჩვენს პარტიას თავის რიგების შესასქელებლათ და გასაძლიერებლათ, რათა ამ უკანასკნელმა უფრო მხნეთ და პირწმინდათ დაიყვანოს ბოლომდე მშრომელთა მასების გასანთავისუფლებლათ დაწყებული უკანასკნელი და გადამწყვეტი დიდი ბრძოლა.

და ამ ამოცანას კიდევაც ასრულებს პირნათლათ ჩვენი კომუნისტური ახალგაზდობის კავშირი თავის დაუღალავი და მხნე მუშაობით. ის დღეს უკვე ახდენს თავის მეორე დატალურ ყრილობას თავისუფალ საბჭოთა საქართველოში.

კომუნისტური ახალგაზრდობის კავშირის ამ მეორე ყრილობას დიდი მნიშვნელობა აქვს. ჯერ ერთი ის ათვალიერებს თავის ძალებს, ახდენს მის დემონსტრაციას და ანახვებს მშრომელთა მასების ყველა დაუნდობელ მტრებს, რომ მშრომელი ახალგაზრდობა მუდამ თავის უფროს ძმებთან არის ბრძოლის პირველ რიგებში და ყოველგვარ დახმარებას უწევს მათ ახალი, მუშებისა და გლეხების ქვეყნის მოსაწყობათ და ასე-და-გაგრძელათ. ის ანახვებს ყველა ჯურისა და ხარისხის კონტრ-რევოლიუციონერებს, რომ საქართველოს მშრომელ ახალგაზრდობა და

ხელშეკრულებათა სიმტკიცე და ხანგრძლივობა.

ვარშავა. 3 ივნისი. გაზ. „რეჩ პოსპოლიტას“ ცნობების თანახმად, მოსკოვის ორგანო ამერიკის სახელით მოითხოვდა ქალაქდის ფულის ტრიალის შემცირებას პროექტის ფაქტიურად გატარებას. მოსკოვი დაბეჯითებით მოითხოვდა, რომ ეს ღონისძიება ყველაზე ადრე გავრცელებულიყო გერმანიაზე.

საკონტრიბუციო პრობლემა.

ბერლინი. 2 ივნისი. თემთა პალატაში ლოიდ-ჯორჯმა განაცხადა, რომ მისი ეკუთვნილი გერმანიის საკონტრიბუციო ვალდებულებებისადმი გათავდა. მრავალ წინააგან დაბრკოლებათა მიუხედავად მოკავშირეთა აზრით, გერმანიის მთავრობა ყოველ ღონეს ხმარობს საზავო ხელშეკრულების დასაცავად. გერმანიის მთავრობა ღირსია პატივისცემისა და ყურადღებისა. ვესტმინსტერი გაზეთი იწონებს ლოიდ-ჯორჯის ზომიერ პოლიტიკას და იმედოვნებს, რომ მოკავშირეთა მასის ყოველგვარი გაუგებრობა გერმანიის საკითხის გარშემო მომავალში თავიდან იქნება აცილებული.

ლონდონი. 2 ივნისი. ლორდ-როზერტ-სესილმა თემთა პალატაში განაცხადა, რომ საკონტრიბუციო კითხვა მეტის მეტად გაბერილია, რის წყალობითაც ევროპის პოლიტიკა აუტახულ სიმძიმეს განიცდისო.

ნაუენი. 2 ივნისი. გერმანიისათვის სესხის მიცემის პირობების შესამუშავებელ კომისიის წევრმა ჰოლანდიის ბანკირმა ვისერინგმა განაცხადა, რომ ვერსალის ხელშეკრულების სიმძიმე აღემატება გერმანიის ძალებსო.

ნაუენი. 2 ივნისი. პარიზიდან მოსულ ცნობების თანახმად საკონტრიბუციო კომისიაში პუანკარემ შეიტანა წერილობითი პროტესტი გერმანიის მთავრობის უკანასკნელი ნოტის გამო. „ჰტი-პარიზიენი“ ირონიულად უწოდებს ამ პროტესტს პლატონიუროს და იაფ-ფასიან მანიფესტაციას, ვინაიდან საფრანგეთის მთავრობამ უკვე მიიღო საკონტრიბუციო კომისიის დადგენილება.

ბორდო. 2 ივნისი. ფრანკულ გაზეთის ცნობებით საფრანგეთის მთავრობამ მიაქცია საკონტრიბუციო კომისიის ყურადღება გერმანიის მთავრობის უკანასკნელ ნოტის ზოგიერთ საეჭვო მუხლებს. კერძოთ გერმანიის მთავრობა ეკითხება რა ფორმებში ჩამოიჭიმება საერთაშორისო კონტროლი და მოითხოვს, რომ გერმანიის ბიუჯეტში შეტანილ იქნეს საკონტრიბუციო გადასახადიც.

საფრანგეთის კონტროლი საზიანოა.

ნაუენი. 2 ივნისი. გერმანიის პრესა აღნიშნავს ფაქტების მთელ რიგს, რომელიც მტკიცდება გენერალ პოლის მიერ, და რომელიც ამტკიცებს, რომ მოკავშირეთა ოფიცერების კონტროლს გერმანიაში მოაქვს მხოლოდ ზიანი.

დ'ანუნციოს მოქმედება.

რომი. 1 ივნისი, (რადიო). დ'ანუნციო აწარმოებს ენერგიულ პროპაგანდას, რომლის მიზანიც არის იტალიისა და ევროპის დამშვიდება. დ'ანუნციოს მოქმედების გეგმა ძალიან პრიმიტიულია: იგი სცდილობს გააერთიანოს ნაციონალიზმი, სინდიკალიზმი და სოციალიზმი, დაჩაგრულ ერების განსათავისუფლებლად. ფიუმეში ავრცელებენ დ'ანუნციოს მიერ ხელმოწერილ პროკლამაციებს, რომელშიც ნათქვამია, რომ შრომის უფლება ინდა იყოს წმინდათ დაცული და რომ შრომა უნდა ბატონობდეს საკუთრებაზე. დ'ანუნციო სცდილობს გარს შემოიკრიბოს ბევრი თანა მოაზრე, რისთვისაც მან კავშირი დაიჭირა მეზღვაურებთან და მოლაპარაკებას აწარმოებს მუშათა ორგანიზაციების ლიდერებთან. ამავე მიზნით მან მოლაპარაკება გამართა ჩიჩერინთან, რომელიც მხოლოდ ერთხელ ინახულა.

ავსტრიის ფინანსიური დახმარება.

ნაუენი. 2 ივნისი, (რადიო). საფრანგეთის სენატის გარეშე საქმეთა კომისიამ მოიწონა ავსტრიისათვის 5ნ მილიონი ფრანკის სესხის მიცემის პროექტი. სესხის მთავარი მიზანია ხელი შეუშალოს ავსტრიის გერმანიასთან დაახლოებას.

იაპონელების ევაკუაცია.

ბორდო. 2 ივნისი, (რადიო) გაზეთ „ტან“-ის ცნობით გონ-კონკიდან გაიყვანეს იაპონელების გარნიზონი.

საფრანგეთის დეპუტატთა პალატაში.

პარიზი. 2 ივნისი, (რადიო). დეპუტატთა პალატის ხუთშაბათის სხდომაზე, ვრცელი სიტყვა, მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ, წარმოსთქვა პუანკარემ. სიტყვის პირველი ნაწილი შეეხებოდა გერმანიას. პუანკარემ მოიყვანა ცნობები ზემოსილეზიის შესახებ, მოაგონა დეპუტატებს შემთხვევები საფრანგეთის ჯარებზე თავდასხმისა და განაცხადა: სანამ გერმანია არ დასთანხმდება არსებითად დაეხმაროს საფრანგეთს დამნაშავეთა აღმოჩენის საქმეში, ჩვენ უფლება გვეძენება ეშვები შევიტანოთ გერმანიის მთავრობის გულწრფელობაში. თავის სიტყვაში პუანკარე გაკვრით შეეხო ახლო-აღმოსავლეთის საკითხს და აღნიშნა, რომ საფრანგეთის კატეგორიული სურვილია მცირე აზიაში, რაც შეიძლება დაჩქარებით, მშვიდობიანობის აღდგენა. გადავიდა რა გენუის კონფერენციაზე, პუანკარემ განიმეორა მრავალჯერ გადაღეჭილი ფრაზა, რომ საფრანგეთი სრულებითაც არ სცდილობდა კონფერენციის ჩაშლას და ამის დასამტკიცებლად მან გამოაქვეყნა ის ინსტრუქციები, რომელიც თავის დროზე მიეცა საფრანგეთის დელეგაციას გენუაში. დასასრულ, პუანკარე შეჩერდა საკონტრიბუციო პრობლემაზე და ხელმეორედ განიმეორა, რომ საკონტრიბუციო გადახდათა თავის დროზე შეტანას უნდა უცქეროდეთ, როგორც უპირველეს და აუცილებელ პირობას იმ ევროპის აღდგენისას, რომლისაგანაც საფრანგეთი მოელის დახმარებას მისთვის ამ ყველაზე უფრო მნიშვნელოვან საქმეში.

ხაბერძნეთში.

ბორდო, 2 ივნისი (რადიო). მცირე აზიის ბერძნების ჯარების გენერალისიმუსი გენერალი პაპულასი გადადგა. გაზეთ „ტან“-ის ცნობით მის თანამდებობაზე დანიშნული იქნება გენერალი პოლიმენაკოსი.

რევოლიუციონური რელიკვია.

პარიზი, 2 ივნისი (რადიო). ბერლინის ტრიბუნალმა გაარჩია როზა ლიუქსემბურგისათვის საათის მოპარვის სსქმე. ქურდობაში ბრალს სდებდენ ლეიტენანტ კრულს. ბრალდება დამტკიცებულ იქნა და ლეიტენანტ კრულს მიუსაჯეს 3 თვის ციხე. გაქურდვაში მონაწილე დაუჯარიმეს 300 მარკით.

ავსტრიაში.

რომი. 2 ივნისი, (რადიო). ავსტრიის ეროვნულმა კრებამ ამოირჩია ახალი მთავრობა. მთავრობის თავმჯდომარეთ არჩეულ იქნა ფონ სეიპოლი, რომელიც გლეხურ სოციალისტების პარტიის წევრია.

ლატვიის ცნობა.

რომი. 2 ივნისი (რადიო). საბერძნეთის მთავრობამ ოფიციალურად იცნო სუვერენიტეტი ლატვიისა და ლიტვიის სახელმწიფოებისა.

ჩეხია.

მოსკოვი. 2 ივნისი. (რადიო). ჩეხიის დეპუტატთა პალატამ ხმის დიდი უმრავლესობით მოიწონა პრემიერის მოხსენება გენუის კონფერენციის შესახებ. ჩეხიის კომუნისტების ლიდერისადმი საპასუხო სიტყვაში, პრემიერმა განაცხადა, რომ იმან ისარგებლა გენუაში ყოფნით და მოლაპარაკება გამართა რუსეთთან სავაჭრო ხელშეკრულების შესახებ.

მესოპოტამია და ინგლისი.

მოსკოვი 2 ივნისი. (რადიო). ლონდონიდან იტყობინებიან: მესოპოტამიის მეფე მოითხოვს მესოპოტამიაზე ინგლისის მანდატის გაუქმებას, ვინაიდან ინგლისის მანდატორობა მას ეიაჩნია შეურაცყოფად.

სარეპარაციო კომისია.

მოსკოვი. 2 ივნისი. (რადიო). სარეპარაციო კომისია გააგრძელებს გერმანიის მარატორიუმს წლის ბოლომდე. სარეპარაციო საკითხის გარშემო საშიროება აღარ არის. ხდება კრიზისის ლიკვიდაცია. უკანასკნელ დღეებში გერმანიის მარკამ შესამჩნევად აიწია.

შორეულ აღმოსავლეთის რესპუბლიკაში.

მოსკოვი. 2 ივნისი. შორეულ აღმოსავლეთის რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭომ განაგრძო ვადა კანონისა რუსეთის დამშეულთა სასარგებლოდ გადასახადების აკრეფის შესახებ. ჩიტას დამშეულთა დამხმარე კომიტეტი გზავნის რუსეთის დამშეულ გუბერნიებში მესამე სამარშრუტო მატარებელს სურსათით.

ამხტერდამის ინტერნაციონალიდან გამოხვლა.

მოსკოვი. 2 ივნისი. ხრისტიანიიდან იტყობინებიან: სამუნიციპალო მუშაკთა ნაციონალურმა კონგრესმა ხმის დიდი უმრავლესობით გადასწყვიტა მიატოვოს ამხტერდამის ინტერნაციონალი და შეუერთდეს მოსკოვის პროფინტერნს.

ფაშისტები.

მოსკოვი. 2 ივნისი. ფაშისტებმა დაიკავეს ბოლონია და მოითხოვენ პრეფექტის გასვლას. გადაჭრილია სატელეგრაფო და სატელეფონო მავთულები. ფაშისტები მოქმედებენ მემამულეთა ჩაგონებით, რომელთა სურვილია მუშებისა სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზაციების მოსპობა. აძლიერებენ რა ხელისუფლებას, ფაშისტები ფაქტიურად უმუშევრობას, მემამულეები ფიქრობენ ფაშისტების დახმარებით დაუმორჩილონ მუშების ორგანიზაციები საკუთარ ინტერესებს და მათ მიერ ნაკარნახევ პირობებს

ესერების პროცესი

მოსკოვი. 3 ივნისი. (რადიო) გამოქვეყნებულია ესერების დამცველთა ჯგუფის განცხადება: „დაცვა საერთოდ არ არის შეთანხმებული მთლიანად. ჩვენ არაფერი გვაქვს საერთო ბ-ნ ვანდერველდე, როზენფელდებთან. ჩვენ ვთვლით მათ რევოლიუციის და პროლეტარიატის მტრებათ და არ ვთვლით საჭიროდ დავიცვათ რუსეთის ვანდეის ბანაკში მყოფნი. მხოლოდ, დამნაშავეთა შორის არის ისეთი ჯგუფი, რომელმაც შეიგნო თავის წარსულ მოღვაწეობის კონტრრევოლიუციონობა და ესერების ცენტრკომ. პოლიტიკის დანაშაულობა. ეს ჯგუფი პატიოსნურად გადავიდა რევოლიუციის და პროლეტარიატის მხარეზე. ამისთვის ჩვენ, ჩვენ რევოლიუციონურ მოვალეობათ ვთვლით, დავიცვათ ეს ჯგუფი“. ხელს აწერენ: ბუხარინი, ზორინი, ზნამენსკი, ტატანიანი, ოვსიანიკოვი, სტუკოვი, ტომსკი და ჩლენოვი.

კატანიანი და ოვსიანიკოვი იცავენ ყოფილ ესერ სემიონოვს, ეხლა რ. კ. პ. წევრს, რომელსაც ბრალი ედება რევოლიუციის ბელადების წინააღმდეგ ტერორისტულ აქტების ორგანიზაციაში. კონოპლიოვას, ეხლა რ. კ. პ. წევრს, იცავენ ტომსკი, ზნამენსკი და ჩლენოვი. ეფიმოვს, ძველ პოლიტიკურ კატორღელს, რომელმაც 1919 წელში გასწყვიტა კავშირი ესერებთან— იცავს კატანიანი. მუშა უსლოვს, (ეხლა რ. კ. პ. წევრს), რომელსაც ბრალი ედება ლენინის და ტროცკის წინააღმდეგ ტერორის ორგანიზაციაში, იცავს ოვსონიკოვი. დამცველად გამოდის აგრეთვე კლარა ცეტკინი.

— ვანდერველდეს, როზენფელდის და სხ. დამცველთა შუამდგომლობის გამო, რევტრიბუნალმა გადასდო საქმის გარჩევა ორი დღით. პროცესი დაიწყება 8 ივნისს.

ს. რ. ც. აღ. კ. გადასინჯა საქმე ზლატოუსტის ესერების კონდრატიევის, ფილატოვის და სხ. საქმე, რომელთაც ბრალი ედებათ კონტრრევოლიუციონურ გამოსვლებში. ს. რ. ც. აღ. კ. მიიღო რა მხედველობაში, რომ ბრალდებულები მუშებია და ესერთა პარტიის მორიგი ჩვეულებრივი წევრები, დაადგინა საქმე მათ შესახებ გაუქმდეს და დამნაშავენი განთავისუფლდენ.

საქართველოს „პატრიარქების“ „მუშაობა“

ჩვენ ვაქვეყნებთ შეუმოკლებლათ „ხულიერი მწყემსის და საქართველოს პატრიარქის, მონის ღვთისა“, ამბროსის და მეორე მენშევიკური „პატრიარქის“, ბ. ნ. ჟორდანიას მოწოდებებს, რომლებითაც მათ მიმართეს გენუაში შეკრებილ იმპერიალისტებს.

ორნი არიან, ტოლნი არიან და მხოფლიოს ამწიოკებლებს და ამაოხრებლებს „უმღერიან“ ბოლშევიკური ჯარებისაგან „აწიოკებულ“ საქართველოზე ჩვენმა მკითხველებმა უკვე იციან რა ბედი ეწვია „პატრიარქების“ მოწოდებებს...

„კულტუროსან კაცობრიობას, რომელიც წარმოდგენილია გენუის კონფერენციაზე, ამბროსი, მონა მღვთისა, სულიერი მწყემსი და საქართველოს პატრიარქი, ღვთის სახელით, უგზავნის თავის სალამს.

ჯერ კიდევ ისტორიის წინა ხანებში, კავკასიის მთების კალთებზე, შავსა და კასპიის ზღვებს შორის, ქართლოსიანთა შთამომავლობის ზოგიერთმა ტომებმა, დაარსეს სახელმწიფო, პატარა თავისი სივრცით, მაგრამ ძლიერი შედეგიანი ნებისყოფითა და ზეგარდმოცხებული თავისი ნიჭიერებით, რომელიც ცნობილია ისტორიაში საქართველოს სახელმწიფოებით და რომელიც რამოდენიმე საუკუნეთა განმავლობაში წინა აზიაში იყო ერთად ერთი პიონერი ქრისტიანული ცივილიზაციისა და ევროპის ჰუმანიური პრინციპებისა. მე-18 საუკუნის მიწურულში საქართველოს ერი, დასუსტებული გარეშე ბრძოლებში, თავისი ნებით შევიდა ერთმორწმუნე რუსეთის მფარველობის ქვეშ იმ იმედით, რომ ეს მფარველობა დაეხმარებოდა მას თავისი ეროვნული და პოლიტიკური არსებობის შენარჩუნებაში. ეს მოტივები აშკარად გამოსჭვივიან იმ ხელშეკრულების ტექსტიდან, რომელიც 1783 წელს დაიდო საქართველოს მეფე ერეკლესა და რუსეთის იმპერატორ ეკატერინეს შორის.

მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენ სამშობლოს გაუცრუვდა თავისი იმედები და იგი 117 წლის განმავლობაში წარმოადგენდა მსხვერპლს აღვირ ახსნილი დესპოტიზმისას და აუტანელი ჩაგვრისას რუსეთის ბიუროკრატიის ხელით.

აი რატომ გამოაცხადა ქართველმა ხალხმა თავისი დამოუკიდებლობა 1917 წელში, როდესაც დაინახა ხელსაყრელი შემთხვევა შეკავშირებული რუსეთის იმპერიაც; იგი დაუყოვნებლივ შეუდგა თავისი პოლიტიკური, ნაციონალური და სულიერი არსებობის აღორძინებას.

თუმცა ამ მუშაობას დიდი დაბრკოლებანი ელობებოდენ გარეშე და შინაგან მტრების ხელით, საქართველოს ხალხმა მაინც დაამტკიცა თავისი მაღალ-ხასიერება, რაც გამოიხატა იმაში, რომ სამი წლის შემდეგ კულტუროსანმა ევროპამ იცნო მისი დამოუკიდებლობა და ჩაიცნა იგი თავისიფად და სუვერენულ სახელმწიფოთა შემადგენლობაში.

ცხადია, რომ ამის მოთმენა არ შეეძლო რუსეთს, რომელიც წინად საქართველოს ბრძანებელი და პატარა ერების ჩაგვრელი იყო. მან გამოგზავნა საქართველოს საზღვრებისაკენ თავისი ჯარები, რომელიც შემოიჭრა მის საზღვრებში საოკუპაციო მიზნებით და 1921 წლის 25 თებერვალს კვლავ დაადო სისხლით დაცლილ პატარა საქართველოს მონობის უღელი, რომლის მზგავსიც მას არ განეცადა თავის მრავალ საუკუნოებიან ისტორიის განმავლობაში.

მართალია, ეს მოძალადენი სცდილობენ დაუმტკიცონ ყველას, როგორც თვით თავისიანებს შიგნით, ისე გარეშე მყოფთაც, რომ მათ განთავისუფლეს და გააბედნიერეს ქართველი ერი. მაგრამ ჩვენ, სულიერი მამა და ერთად-ერთი ჭეშმარიტი მწყემსმთავარი, რომლის ხელშიდაც თავს იყრის ყველაზე უფრო ნაზი და მტკივნეული ძაფები ამ ხალხის ნაციონალურ მისწრაფებისა და რომლისამდეც უშუალოდ აღწევს ყველა მისი ცრემლები და სიხარული,—ჩვენ ვიცით როგორი ბედნიერია იგი.

ჩვენ, ყოველგვარ გადაჭარბების გარეშე შეგვიძლია დავამტკიცოთ, რომ ის ექსპერიმენტები, რომელსაც ამ უკანასკნელი წლის განმავლობაში განიცდის ქართველი ერი, აუცილებლათ იწვევენ მის ფიზიკურსა და მორალურ გადაშენებას. ხალხს ართმევენ ქონებას, რომელიც მორწყულია მისი წინაპრების სისხლითა და ნაკურთხი მათივე ძვლებით და მას ანაწილებენ უცხოელ მოძალადეთა შორის. ესევე მოძალადენი ართმევენ ხალხს არსებობის საღსარს, რომელიც მისი სისხლითაა შეძენილი და შემდეგ აგზავნიან საზღვარ გარეთ. პროფანაციით ხდება ხალხის სამშობლო, ამახინჯებენ მის ნაციონალურ კულტურას, რომელნიც შეძენილია მის წინაპართაგან. შეურაცყოფას აყენებენ იმასაც კი, რაც არის ყველაზე უფრო ძვირფასი ხალხისათვის, მის სარწმუნოებას და სინდისის თავისუფლების ყალბი ნიღაბის ქვეშ, მცხოვრებლებს უკრძალავენ თავის რელიგიურ მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილებას.

მას სამღვდელოებას დაუნდობელად დევნიან, მისი ეკლესია, რომელიც, როგორც წარსულში რამოდენიმე საუკუნეთა განმავლობაში, კვლავინდებურათ წარმოადგენს უმთავრეს ფაქტორ საქართველოს სახელმწიფოს სიდიადესას და სიძლიერესას, მოკლებულია დღეს ყოველ თავის უფლებას იმდენათ, რომ, მიუხედავათ თავისი ამოდენა ღვაწლისა, მოკლებულია საშუალებას თვითვე გამონახოს არსებობის აუცილებელი საღსარი.

ერთი სიტყვით, ერი გმინავს, ერი ლჩივის. მას არა აქვს შეძლება სათანადოთ აღიმაღლოს თავისი ხმა.

საქმის ამგვარი მდგომარეობის პირობებში, ჩვენ, ჩვენი მღვდელმთავრულ მოვალეობათ მივაჩნია განვაცხადოთ შემდეგი მთელი კულტუროსანი კაცობრიობის წინაშე:

ჩვენ, როგორც ღვთის ეკლესიის წარმომადგენელი, არ შეგვიძლია პოლიტიკური ცხოვრების სხვადასხვა ფორმას განხილვა და შეფარვებითი შეფასებაში, მაგრამ ჩვენ არ შეგვიძლია არ ვიღწვოდეთ ჩვენი ქვეყნისათვის ისეთი პირობების შესაქმნელად, რომელიც შედარებით უკეთესად ხელს შეუწყობდა მის მატერიალურ აღორძინებასა და სულიერ განვითარებას და ამიტომ ჩვენ მოვითხოვთ:

1) რომ რუსეთის საოკუპაციო ჯარები დაუყონებლივ იქნენ გაძევებულნი საქართველოს ტერიტორიიდან და რომ საქართველოს ჭონება უზრუნველყოფილ იქნეს ყოველგვარ ძალადობისაგან, ძალმომრეობითი შეტევებისაგან და უცხოელთა გაფლანგვისაგან.

2) რომ საქართველოს ხალხს მიეცეს საშუალება თვისუფლად განაგოს თავისი ცხოვრება ისე, როგორც ამას იგი თვითონვე დაინახავს საჭიროდ, განამტკიცოს ის ფორმები თავისი პოლიტიკური და სოციალისტური არსებობისა, რომელნიც უფრო შეეფერებიან მის სულსა და მისწრაფებას, მის ზნეჩვეულებასა და ნაციონალურ კულტურას.

ჩვენ მტკიცე იმედი გვაქვს იმისა, რომ დიდათ პატივსაცემი კონფერენცია, რომელმაც თავის ბრძნათ დაისახა კაცობრიობის უდიდეს პრობლემების მოწესრიგება და აღდგენა ამ ქვეყნად საქართლაენობისა და თავისუფლებისა, არ უარყოფს პატარა საქართველოს საარსებო მოთხოვნილებებს, რომელნიც ჩვენ მიერ აქ არიან მოხსენებულნი და გაანთავისუფლებს მას იმ საშინელი მონობიდან და ძალადობის ბატონობისაგან, რომლის მსხვეპლიც იგი დღეს არის.

დაე ღვთის ლოცვა კურთხევა სუფევდეს თქვენზე და თქვენ სულგრძელ განზრახვებია და ზრომაზე.

მორჩილი ამბროსი, სრულიად საქართველოს პატრიარქი“.

—

„ეს არის ეხლა მივიღეთ ტელეგრამა, რომელიც გვატყობინებს, რომ საბჭოთა რუსეთის მთავრობის ჯარები აწარმოებენ სამხედრო ოპერაციებს საქართველოს პროვინციებში—სვანეთში, ლეჩხუმში და ოაჭაში. მაშინ, როდესაც ძე 9 არმია მიემართება კავკასიიდან ჩრდილოეთისაკენ, მე 11 არმია მოდის ქუთაისის მხრიდან გარს ერტყმის ოლქებს, სიდაბაც 1921 წ. აჯანყებულება ხალხმა გადეგნა ბოლშევიკების მოხელეები და აღადგინა დემოკრატიული მთავრობა. დაიკავეთ საქართველოში იღვრება სისხლი, ხოლო საქართველოს დანარჩენ ნაწილებში მდგომარეობა უფრო და უფრო მწვავდება და მოსალოდნელია სერიოზული კატასტროფები. ქართველი ხალხის სახელით ვთხოვთ თქვენ, იიჭართოთ კოსფერენციის ამ ზეკითხვით. კონფერენციას ეძეძლო სისხლისღვრისათვის ბოლო მოეღო, თუ იგი დაუყოხებლივ მოსთხოვდა რუსეთის დელეგაციას მტრულ მოქმედებათა შეჩერებას და კახაში მიღებულ დადგენილების შეეკვსე მუხლის გავრცელებას საქართველოზე. „საქართ. ნაციონალისტურ მთავრობის პრეზიდენტი ხოე ჟორდანია“.

სხდომაზე დამსწრე დელეგატებმა სცნეს, რომ კონფერენციას, რომელიც მშვიდობიანობის აღდგენის საკითხზე უშუალოს სამხედრო ოპერაციებს საქართველოს პროვინციებში—სვანეთში, ლეჩხუმში და ოაჭაში. მაშინ, როდესაც ძე 9 არმია მიემართება კავკასიიდან ჩრდილოეთისაკენ, მე 11 არმია მოდის ქუთაისის მხრიდან გარს ერტყმის ოლქებს, სიდაბაც 1921 წ. აჯანყებულება ხალხმა გადეგნა ბოლშევიკების მოხელეები და აღადგინა დემოკრატიული მთავრობა. დაიკავეთ საქართველოში იღვრება სისხლი, ხოლო საქართველოს დანარჩენ ნაწილებში მდგომარეობა უფრო და უფრო მწვავდება და მოსალოდნელია სერიოზული კატასტროფები. ქართველი ხალხის სახელით ვთხოვთ თქვენ, იიჭართოთ კოსფერენციის ამ ზეკითხვით. კონფერენციას ეძეძლო სისხლისღვრისათვის ბოლო მოეღო, თუ იგი დაუყოხებლივ მოსთხოვდა რუსეთის დელეგაციას მტრულ მოქმედებათა შეჩერებას და კახაში მიღებულ დადგენილების შეეკვსე მუხლის გავრცელებას საქართველოზე. „საქართ. ნაციონალისტურ მთავრობის პრეზიდენტი ხოე ჟორდანია“.

სხდომაზე დამსწრე დელეგატებმა სცნეს, რომ კონფერენციას, რომელიც მშვიდობიანობის აღდგენის საკითხზე მუშაობს—ნება აქეს იცხოს ეს ტელეგრამა და დაავალეს თავმჯდომარეს დაიწყოს ამის შესახებ მოლაპარაკება რუსეთის დელეგაციასთან და ენერგიული წინადადება მისცეს მას, რათა რუსეთის მთავრობამ ძალიან ზომები აღნიშნულ ოლქში სისხლის ღვრის შესაჩერებლათ.

ამის გამო მაქვს პატივი გაცნობოთ ყოველივე ეს და გთხოვთ აცნობოთ ძოსკოვს აღნიშნულ სხდომაზე წარმოდგენილ საბელშწიფოთა დელეგატების აზრი. იმედი მაქვს, რომ თქვენ ანგარიშს გაუწევთ აჯას და გაკეთებთ ყოველივეს, რაც თქვენ ხელთ იქნება იმ ქვეყანაში მშვიდობიანობის დასამყარებლად, რომელმაც ისედაც ბევრი წვალება გამოიარა ამ მოკლე ხანში მომხდარ ომის დროს.

მიიღეთ ბ-ნო თავმჯდომარე, ჩემი რწმუნება თქვენდამი სრულ პატივისცემაში.

ზერილები ჩვენი ეკონომიური მდგომარეობის შესახებ

III *)

ჩვენი ეკონომიური ცხოვრება არ არის გამოკვლეული. მრავალ გვარი ძირითადი საკითხები უყურადღებოთ არის, მართალია, არც საჭირო მასალა მოიპოება ვრცელი გამოკვლევის მოსახდენად, მაგრამ ის მასალაც კი, რაც გამოქვეყნებული არის, თითქმის მეიწყებულია, ჩვენი ქვეყანა სოფლის მეურნეობის ქვეყანაა. ეს ყველამ კარგათ იცის, მაგრამ სოფლის მეურნეობის ურთიერთობა, მისი მდგომარეობა ბუნდოვანათ არის ბევრისათვის წარმოდგენილი. აუცილებელი და სრულიად მაზან შეწონილი არის გაუწოით ანგარიში იმ მასალებს, რომელნიც ჩვენ ხელთ არის, რათა გაუწოით ანგარიში ჩვენი სოფლის მეურნეობის მომდინარეობას და მიდრეკილებას. ამ ჟამათ, როდესაც საფუძველი ეყრება ახალ ეკონომიურ ურთიერთობათ, უაღრესათ საჭიროა ვიცნეთ შეიარაღებული ცნობებით, რათა ეკონომიურ ძალთა გადაჯგუფების დროს არ მოხდეს დიდი შეცდომები.

ჩვენ არა ერთხელ გამოგვითქვამს ის აზრი, რომ საქართველოს მომავალი სოფლის მეურნეობაში არის. სოფლის მეურნეობა არის ერთად ერთი ძლიერი საფუძველი ჩვენი ეკონომიური წარმატების. ეს საფუძველი უპირველეს ყოვლისა უნდა იქნეს გაძლიერებული და გამაგრებული.

ჩვენი ქვეყნის შესაძლებლობა სოფლის მეურნეობაში დაუშვრეტელი არის, მხოლოდ ყოველნაირი შესაძლებლობანი უნდა იქნეს გამოყენებული. რა თქმა უნდა ეს შეუძლებელი არის დაუყონებლივ, სრულიად მისაღწევი და მოსახერხებელი თანდათანობით. გარკვეული გეგმა სოფლის მეურნეობის აღმშენებლობის სასტიკი შესრულება დასახული გეგმის, შეუპოვარი აღსრულება განზრახული გეგმის—აი სადღეისო ამოცანა. მაგრამ ყველამ კარგათ იცის რომ ასეთი გეგმა არ არის ჯერ-ჯერობით სრულიათ ჩამოყალიბებული.

სოფლის მეურნეობის განმტკიცება თუ მრეწველობის შექმნა? ამ ორ დებულებათა გადამჯვნა აუცილებელი არის, ნამდვილად კი ეს არ არის. სოფლის მეურნეობას უდიდესი შესაძლებლობა აქვს, მრეწველობის მომავალი კი შედარებით საეჭვო არის. როდესაც მრეწველობაზე არის მსჯელობა აუცილებელათ უნდა იქნეს გარკვეული რაგვარ მრეწველობაზედ არის საუბარი უნდა იქნეს გამოყოფილი ისეთი დარგები მრეწველობის, რომელსაც აქვს საქართველოში საფუძველი და ნიადაგი.

ჩვენ დღეს საქმე გვაქვს ომიანობით შექმნილ პირობებთან. ომიანობამ დაანგრია საერთაშორისო მეურნეობა, გაწყვიტა კავშირი ეროვნულ მეურნეობათა შორის, ააგო მათ შორის გადუვალი ზღუდეები, განდევნა ძლიერი სამეურნეო ერთეულები საერთაშორისო ბაზრებიდან (რუსეთი, გერმანია). დაინგრა ტრანსპორტი ესე იგი საშუალებანი ურთიერთობის დამყარების სახელმწიფოთა შორის. ასეთი მდგომარეობა დროებითი არის. ეროვნულ მეურნეობათა შორის გაწყვეტილი კავშირი უნდა აღდგეს; მოხდება იმავე საბით აღდგინა ამ კავშირის, როგორც ომიანობამდე იყო, თუ კავშირი დიდ სამეურნეო ერთეულთა შორის სხვა სახეს მიიღებს, სულ ერთია დამოუკიდებელ სამეურნეო ერთეულთა არსებობა შეუძლებელი არის. მაშასადამე, დღეს თუ არა ხვალ, ერთი წლის, ხუთი წლის შემდეგ მსოფლიო მეურნეობის კავშირი უნდა გამობრუნდეს. მაშასადამე, ვიდრე ბურჟუაზიული კაპიტალისტური წესწყობილება სუფევს აუცილებელი არის მეტოქეობა, სასტიკი და დაუნდობელი.

დღევანდელ მდგომარეობას ეკონომიურ ურთიერთობაში თუ გავითვალისწინებთ, მეურნეობის მშენებლობის გეგმას ადვილად გამოვძებნით. საქართველოს აქვს ისეთი დარგები მეურნეობის, რომლის გაძლიერება შესაძლებელი და აუცილებელი არის, ასეთი დარგებია მარგანეცის მრეწველობა—ეს უდიდესი საფუძველი ჩვენი კეთილდღეობის. საქართველო არის მარგანეცი—უმდიდრესი სახელმწიფო. საქართველოს მარგანეცის რაოდენობა დაახლოვებული ანგარიშით. უდრის 6,5 მილიარდ ფუთს. ასეთი რაოდენობა მარგანეცის ამჟამათ არსად არ არის. 1885—1920 წ. გატანილი იყო 662.009.778 ფუთი ესე იგი 35 წლის განმავლობაში მხოლოდ 10 პროც. მთელი მარაგის არის დახარჯული. მაშასადამე ჰიათურის მარგანეცს უდიდესი მომავალი აქვს და ეს მომავალი უნდა იქნეს გამოყენებული. უკიდურესი ყურადღება მეურნეობის ამ დარგისადმი საჭირბოროტო საკითხი არის.

გასული 35 წლის გამოცდილებით ვიცით რა უშლიდა ხელს ჰიათურის მარგანეცის გაბატონებას ევროპის ბაზარზედ. ეს იყო ძლიერ დიდი ფრახტები ჰიათურის მარგანეცზედ. დიდი ფრახტი, რომელიც მარგანეცის ფას ეკიცებოდა, უშლიდა მეტოქეობას და ინდოეთის მარგანეცი იმარჯვებდა. ცუდი დამზადება ნედლი მასალის: მოუწყობლობა მარგანეცის გარეცხის, რკინის გზის პოლიტიკა, ვაგონების უქონლობა, მუშახელით არ იყო წინეთ ჰიათურა უზრუნველყოფილი. საძაგელი პირობები მუშების ცხოვრებისა და მდგომარეობისა. ყველა ეს მიზეზები საშინლად ეხმარებოდა ჩვენ მოწინააღმდეგეებს ევროპის ბაზარზე, ისინი იმარჯვებდენ. ჩვენ მოწინააღმდეგეებს ძლიერი სამსახური გაუწია საერთაშორისო ომიანობამ. ჰიათურის მარგანეცის გასაგალი კარები დაიხურა. ბაზარი ინდოეთმა და ბრაზილიამ დაიკავა. დაძლეული არის თუ არა ყველა ის პირობები, რომელიც უშლიდა წინეთ მარგანეცის ევროპის ბაზარზედ გასვლას?

დაძლეული არის თუ არა ყველა დაბრკოლებანი ამ ჟამათ სავსებით ან ნაწილობრივ?

ჰიათურის მარგანეცი ომის წინა წლებიდან დავროვებული რაოდენობა დაახლოვებით ამ ჟამათ არის 40 მილიონი ფუთი. ომის დაწყების შემდეგ ჰიათურაში მარგანეცის ამოღება აღარ ყოფილა. მუშაობა ძლიერ მცირე იყო. ძლიერ სუსტათ იყო მაღაროების მოვლა, ის მარაგი, რომელიც არის გამოილეგა, რა დაჯდება ეხლა მარგანეცის დამუშავება და რამდენათ შესძლებს დღევანდელ პირობებში დამუშავებული მარგანეცი ევროპის ბაზარზე მეტოქეობას. არის თუ არა მიზანშეწონილი რკინის გზის პოლეტიკა? ჰიათურის მარგანეცი ძლიერ დიდი წყარო არის ჩვენი ბიუჯეტისათვის. 1920 წ. მთავრობამ მიიღო მარტო გადასახადი გაზიდულ მარგანეცზე 15,036 გირვანქა სტერლინგი და 82,256 გირვანქა სტერლინგი, ნაწილი მოგების, რომელიც მრეწველებმა მიიღეს ერთი წლის განმავლობაში. ჩვენ ფულზე რომ ვიანგარიშოთ მთავრობის მოგება შეადგენს 107 მილიარდ ქაღალდის მანეთს, ეს მოგება შეადგენს ერთ მესამედს რესპუბლიკის მთელი ემისიის. 1920 წ. მდგომარეობა შეიცვალა. მარგანეცის მოთხოვნილება იზრდება, მძიმე ინდუსტრია ფეხზე სდგება. მაშასადამე, ჰიათურის მარგანეცს ეხსნება ბაზარი, ამ მდგომარეობისათვის შათ არის ჰიათურის მრეწველობა თუ არა? შესძლებს ის თავის მდგომარეობის აღდგენას ახალ პირობებში? მთელი ჩვენი ყურადღება აქეთ უნდა იქნეს მიმართული. სწორი მოქნილი გეგმა სასწრაფოდ უნდა იქნეს დამუშავებული და გატარებული.

ძლიერ დიდი საქმე არის ჰიათურის მარგანეცის ექსპორტის მონოპოლიის დაცვა. მონოპოლია უნდა იქნეს განმტკიცებული.

არის მეორე დარგი მრე

ეკონომიური ურთიერთობა მოსკოვთან

(საუბარი სახალხო სასურსათო კომისარ ამხ. ერქომაიშვილთან.

სახალხო სასურსათო კომისარმა ამხ. ერქომაიშვილმა, რომელიც ეხლახან დაბრუნდა მოსკოვიდან, ჩვენ თანამშრომელთან საუბრის დროს, შემდეგი გადმოგვცა თავისი მოგზაურობის მიზნებისა და შედეგების შესახებ.

გამგზავრების მიზანი.

ჩემი გამგზავრების უმთავრესი მიზანი იყო მოსკოვთან ხორმალური ეკონომიური ურთიერთობის დამყარება. რაც შეეხება ჩვენი ურთიერთობის ფორმას, ჩვენ გვინდა მოვაწყოთ არა მარტო სავაჭრო, არამედ ცოცხალი ეკონომიური კავშირი. ამიტომ ყველა კავშირი იბმებოდა მხოლოდ სახელმწიფო დაწესებულებებთან, რაც ამასთან სავსებით შესაძლებელიც იყო. უნდა აღვნიშნოთ, რომ მოსკოვში მთავრობამ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პრინციპების დარღვევის გარეშე, მთელი მახვილი ვაჭრობა თვით აიღო თავის ხელში, დააარსა რა მაგალითად: ჩაის მმართველობა, ღვინით ვაჭრობის მმართველობა და სხვ. ჩვენ შევძელით ყოველ ასეთ დაწესებულებებთან გაგვება კავშირი.

ამდენახას ხორმალური კავშირი არ არსებობდა. მოსკოვში ჩვენ სრულუფლებიან წარმომადგენლობასთან მოწყობილი იყო ეკონომიური განყოფილება, რომელიც თუმცა ფაქტიურად მუშაობდა 1 იანვრიდან, მაგრამ მაინც საჭირო იყო, მისი ორგანიზაციის დაძთავრება, მის მუშაობაში კოლეგიალური პრინციპის შეტანა და მისი მუშაობის საბოლოოდ მოწესრიგება. ეს ეკონომიური განყოფილება აწარმოებს მთელ მუშაობას და აგრეთვე კავშირს ყოველგვარ ხელშეკრულებას საბჭოთა საქართველოს სახელით.

პირველი მერცხალი ჩვენს ურთიერთობაში იყო რამოდენიმე სამარშრუტო მატარებლები, რომელიც დატვირთული იყო ღვინით, ჩაით, დაფნის ფოთოლით, ხილის კონსერვებით, თხილითა და სხვ., რომლებიც ჩვენ გავგზავნეთ მოსკოვში. ახლა კი დადებულია მთელი რიგი ხელშეკრულებისა სახელმწიფო დაწესებულებებთან, რომელთა უთავრესი მიზანს შეადგენს არ გამოუშვას საქონელი პირდაპირ ბაზარზე, სპეკულიაციის თავიდან ასაცილებლად, არამედ გაანაწილოს იგი სახელმწიფო ორგანიზაციებს შორის.

მატყლის ოპერაცია.

ერთ უმთავრეს ხელშეკრულობათაგანს შეადგენს ის, რომელიც ჩვენ დავდევით სრულიად რუსეთის საზოგადოებასთან: „მატყლი“, რომელიც, თუმცა საპაიო საფუძვლებზეა აგებული და მუშაობასაც აწარმოებს კოოპერატიულ პრინციპებზე, მაგრამ რომელსაც ცხადი სახელმწიფოებრივი ბეჭედი აზის, ვინაიდან სპეციალური ხელშეკრულობის თანახმად ეს საზოგადოება აწვდის სახელმწიფო ფაბრიკა-ქარხნებს მატყლს. ამ საზოგადოებას აქვს თავისი განყოფილებები რუსეთის საბჭოთა რესპუბლიკის თითქმის ყველა ადგილებში.

თავიდანვე საზოგადოება დაინტერესებული იყო მატყლის წარმოებით საქართველოში. ჯერ კიდევ ჩემ ჩასვლამდის საზოგადოებამ მიმართა ჩვენ წარმომადგენლობას წერილით, შესაძლებელი იქნება თუ არა საზოგადოებამ შეიყიდოს მატყლი საქართველოში.

საზოგადოებასთან მოლაპარაკების დროს გამოირკვა, რომ უმთავრეს მიზანს შეადგენს ადგილობრივ ძალთა შეკავშირება მატყლის დასამზადებლად. უნდა შეიქმნეს სპეციალური ფონდი მეცხვარეთა, საქართველოს მთავრობისა და რუსეთის საზოგადოება „მატყლი“-ს მონაწილეობით. ასეთი ორგანიზაცია შეიძლება მოეწყოს მომავალში, ვინაიდან მატყლის მოწევის ეზონი უკვე დაიწყო. ამ ჟამად ზომები უნდა მივიღოთ იმისათვის, რომ მატყლი არ გაუშვათ ჩვენი ხელიდან. ამ მიზნით საქართველოს მთავრობა გამოსცემს დეკრეტს მატყლის მონოპოლიის შესახებ.

საზოგადოება „მატყლის“ ერთერთ მიზანს შეადგენს ის, რომ ჩვენი მატყლი არ ჩაუვარდეს ხელში დასავლეთ ევროპის კაპიტალისტებს. გლეხებისათვის გამოუსადეგარ პირობებში.

თანახმად იმ ხელშეკრულებისა, რომელიც დასდვა ეკონომიურ განყოფილებამ ამ საზოგადოებასთან. ეს უკანასკნელი აწარმოებს საქართველოში მატყლის დამზადებას საქართველოს სახალხო სასურსათო კომისარიატის საშუალებით ისე, რომ მთელი დამზადებული მატყლის რეალიზაცია ხდება ჩვენთან შეთანხმებით, მხოლოდ იმ პირობით, რომ მისი ნახევარი შეუძლია საზოგადოებას გამოიყენოს სინდიკატებისათვის. ამ ოპერაციის საწარმოებლად საზოგადოებამ მისცა სახალხო სასურსათო კომისარიატს ავანსის სახით მანუფაქტურა 125.000.000.000 მანეთის ღირებულებისა რუსეთის ფულის ნიშნებით. ამ ოპერაციების მუშაობის სახელმძღვანელოდ საღოგადოებას ეყოლება ჩვენში თავისი წარმომადგენელი, ხოლი სახალხო სასურსათო კომისარიატში კი ამ ოპერაციების შესახებ უნდა აწარმოოს განსაკუთრებული ანგარიში.

ღვინის ოპერაცია.

უკვე დადებული იყო ხელშეკრულება ღვინით ვაჭრობის მმართველობასთან საქართველოს ღვინოების შესახებ. ამ ხელშეკრულების მიხედვით მმართველობა იღებდა ღვინის ნარდათ გაყიდვის დროს 15 პროცენტს, ხოლო ჩამოსხმის დროს კი 40 პროცენტს, მმართველობას იმედი აქვს გაასაღოს 500 ათასამდე ვედრო ღვინო. ამ ჟამად საერთოდ ეს ხელშეკრულება არ არის შეცვლილი, მაგრამ ჩვენ მიერ წარმოებული მოლაპარაკებით ყოველი დეტალი იქნა გამორკვეული იმ გვარად, რომ მაგალითად ამ 500 ათმს ვედრა ღვინოზე მეტი ჩვენ შეგვეძლია როგორც გვსურს ისე გავასაღოთ. განზრახულია ღვინის სამხრეთ რუსეთის ზოგიერთ პუნქტებში გატანის ნებართვის მიცემა კოოპერატიულ ორგანიზაციებისათვისაც.

უნდა აღვნიშნოთ, რომ სამხრეთ რუსეთის მევენახეობის ადგილები ძლიერ დაზარალებულია და რასაკვირველია მათ არ შეუძლიათ რუსეთის მოთხოვნილების დაკმაყოფილება ღვინის საქმეში და ამიტომ ჩვენი ღვინო კონკურენციის გარეშე სდგას. და იმ დროსაც კი, როდესაც კონკურეიციაც არსებობს ჩვენი ღვინო ყოველთვის უპირატესობობით სარგებლობს.

ხელშეკრულება ჩაის სამართველოსთან.

ჩვენი წარმოების ჩაის დამზადებისათვის ხელშეკრულება ადრევე იყო დადებული. ამ ჟამად დადებული ახალი ხელშეკრულება გულისხმობს არა მარტო ჩვენი წარმოების ჩაის დამზადებას, არამედ იმ ჩაისაც, რომელიც მოდის საზღვარ-გარეთიდან. და კიდევ მეტი ხელშეკრულება გვავალებს ჩვენ ციკორის ყავის და სხვა საქონლის, როგორც მაგ. შაქრისა და დამზადების; ამასთანავე საქართველოს ტერიტორიის საზღვრებით ჩაის სამძართველო ვალდებულია აწარმოოს საქოსლის ყიდვა მაოლოდ მხოლოდ საქართველოს სასურსათო კომისარიატის საშუალებით. ამ ოპერაციის საწარმოებლათ ჩაის სამმართველო იძლევა ავანსებს ნაწილობრივ საქონლით, ნაწილობრივ ვალიუტით.

აბრეშუმის პარკის ოპერაცია.

სრულიად რუსეთის საფეიქრო სინდიკატი ძლიერ დაინტერესებულია ჩვენი პაოკით, ამავე დროს სინდიკატს საჭიროდ ძიაჩნია აბრეშუმის პარკის რეალიზაცია წარმოებულ იქნეს ისე, რომ ერთის ხმოვ, პაოკზე ფასების აწევით არ შეეშალოს ხელი თვით რუსეთის საფეიქრო წარმოებას ამიტომ ჩვენ ვერ შევძელით დაგვემთავრებია მოლაპარაკება განსაზღვრულ ფასების შეახებ, განზრახულია მაძდიხარე წლის განმავლობაში აბრეშუმის პარკის დასამზადებლად გადადებულ იქნეს დაახლოვებით 2 მილიონი აოშინი მახუფაქტურა. პარკის მთელი რაოდენობა, შარშანდელი წლის გაუსაღებელ მოსავალითურთ სინდიკატს არ შეუძლია შეისყიდოს და ამიტომ შარშანდელი პარკი საჭიროა გავასაღოთ ადგილობრივ. საბოლოო შეთანხმება სინდიკატთან ყველა საკითხებში მოყვანილი იქნება ამხ. ადანაიას მიერ, რომელიც დარჩა მოსკოვში.

ხელშეკრულება მოსკოვის ეკონომიურ მომხმარებელ საზოგადოებასთან.

მოსკოვის ეკონომიურ მომხმარებელ საზოგადოებასთან დადებულია ხელშეკრულება, რომლის ძალითაც იგი ვალდებულია ჩვენი მარშრუტების ჩასვლისთანავე შეიძინოს: თევზი, ხაზილალა, ნედლი და გამხმარი ხილი და ხილის კონსერვები.—მაგარი ფასები არ არის დაწესებული და ყოველ ცალკე შემთხვევაში იქნება ნავარაუდევი მოსკოვის ბაზრის ფასები და ამ ფასებს გამოაკლდება განსაზღვრული სარეალიზაციო პროცენტები ეკონომიურ-მომხმარებელ საზოგადოების სასარგებლოთ.

ხურხათი საქართველოსათვის.

რაც შეეხება საქართველოს სურსათის მომარაგებას, რუსეთის სასურსათო კომისარიატმა დაავალა საგარეო ვაჭრობის კომისარიატს მისცეს საქართველოს მის მიერ შეძენილ და ბათომსა და ფოთში მოსულ ფქვილიდან 150 ათასი ფუთი ფქვილი, და ამავე დროს საქართველოს სასურსათო სახ. კომისარიატს ვალი 30 ათასი ფუთი ფქვილისათვის. რომელიც უნდა გადაუხადოს საგარეო ვაჭრობის კომისარიატს, საბჭოთა რუსეთის სასურსათო კომისარიატმა თავის თავზე იკისრა.

ბაზარზედ შეერთებული გამოსვლა.

საქართველოს ეკონომიური სახალხო კომისარიატები, წარმომადგენლობასთან ეკონომ.-განყოფილების დაარსებამდე, გამოდიოდნენ ბაზარზე ცალკ-ცალკე, რაც მათ ძალებს საქსავდა და რასაც საქმეში არეც დარეჯა შეჰქონდა. მოსკოვში მოწვეული სპეციალურ თათბირში, ადგილობრივ პასუხისმგებელ მომუშავეთა მონაწილეობით, მიეცდა იმ დასკვნამდე, რომ აუცილებელია ძთელი მუშაობა მოეკეცს მოსკოვში ერთ ცთლიან ორგანოს ხელში. სათანადო პროექტი მუშავდება და წარდგენილი იქსება საქართველოს ეკონომიურ საბჭოში. ასეთი ორგანიზაცია ააცილებს თავზე ეკონომიურ საბ. კომისარიატებს იყოლიონ თავიანთი ცალკე წარმომადგენლები.

შეხაძლებლობანი.

მოსკოვის სახელმწიფოებრივ ორგანოებთან დადებულ ყველა ხელშეკრულებების ძალით, ჩვენ მივიღებთ უმთავრესად საქართველოსთვის საჭიროსაქონელს რ.ს.ს. ფ. რ. ფულის ნიშნების შეძოტანას შევაძცირეთ. ამ შეთხვევებში, როდესაც ჩვენ მოგვცემენ ჩვენთვის უსარგებლო საქონელს, ჩვენ შეგვეძლება ეს საქონელი გადავცვალოთ მახუფაქტურაზე და სხვა საჭირო საგნებზე.

რუსეთში სრულებით კონკურენციის გარეშე სდგას გორის მაზოის ხილეულობა. მათი გატანის გაძლიერების მიზნით განზრახულია მოეწყოს რამოდენიმე სპეციალური საგრილებელი ვაგონი.

დიდ დაბრკოლებას წარმოადგენს ჩვენი ოპერაციების განვითარებისათვის ამიერ კავკასიის რკინის გზები, რომლებიც მოითხოვენ ფრახტის წინდაწინ გადახდას და არ აგზავნიან მანამდე მარშრუტებს. ეკონომგანყოფილების მიერ შეკრულია შეთანხმება გზათა სახალხო კომ-თან, რომლის თანახმად ფრახტი გადახდილი უნდა იქნეს მოსკოვში. იმისთვის კი, რომ ამიერ-კავკასიის რკინის გზები არ დაბრკოლდენ შემოსავლის შეწყვეტით, კავკასიამ უნდა იყოლიოს მოსკოვში წარმომადგენელი, რომელმაც უნდა მოაწესრიგოს ფულის გადმოგზანის საქმე.

ა. კ.

ბრძოლის მგოსანი

(ძველი რვეულიდან)

მისი მიდამო მუდამ არის პარნასიანი,
სულში ინახავს ცეცხლს მომავლის ბრძოლის ჰანგებით,
ძველი სამყარო დაპოქსილი და ხავსიანი
სულს უშფოთავდა და უფენდა გზებს ხაფანგებით...

მაგრამ ბრძოლის ველს არ სჩვევია მას დაშორება,
ბარიკადებში თხზავს სიმღერებს ბრძოლის ჰანგებზე,
მის ჩანგის სიმებს სევდას აქსოვს ტანჯულთ გოდება,
მაგრამ მას მაინც უკრთის წრფელი ღიმი ბაგეზე.

ბრძოლის ჭარ-ცეცხლში მზიურობა მას ანეტარებს,
ძველი ეპოქის ამოოხვრას გადასცემს ჩვენებს
ბრძოლის სიმღერით კლდოვან მთებზე გადაგვატარებს
და იქ ჩვენ ლტოლვას და ოცნების ქალწულს გვაჩენებს.

აყირავებულ ძველ სამყაროს ასევდიანებს
მისი ბრძოლის ხმით ცეცხლის ჩანგის სიმების ჟღერა
გაკაჟებული სულით იკრებს ცეცხლის თმიანებს
„ჩვენ გავიმარჯვებთ!“ ამბობს იგი და ჩვენც ეს გვჯერა.

სანდრო ეული.

ცეცხლის ზმეები

ქარხანამ ცეცხლი ააქარაშხლა
შეაზარხოშა ბრძოლით დამთვრალი,
მსოფლიოს რკალით გადაეჯავშნა,
მზე გადაჰკოცნა ამომავალი...

ამაყი ფრთებით დასწურა ფიქრი...
კერპს ურჩთა ისრით გაუპო ქალა...
გადაუქროლა თავს ფლიდ არბიტრებს
და მიწის ვნება შორს გააქანა...

გაჩნდენ სცენაზე თვით სპარტაკები,
დინამიტებით აღშფოთვილები...
გაკეთებულნი... რკინის ფალტებით
შემოსილი და დაჯავშნულები...

ცეცხლს აფრქვევს თვალი და ყრის პირი ცოფს
ო, ვით უხდება ეს თოჯის სახეს!..
მათ დღეს სცენაზე ვერ გამოიცნობ
ცის საიდუმლო სიტყვით ასახეს.

აფეთქებული ვულკანის ლავა
უქადის კოსმოს ბიბლიურ წარღვნას,
რომ ძველი ქვეყნის გულის საკლავათ
კაცობრიობა მიყავდეს წალმა...

და ჩვენც მივქროლართ დარკინულ ფრთებით
გაგრეხებული რაშის ჭენებით,
ჩვენ ცის რისხვა ვართ და გარდვიქნებით
ხელახლა ძველის გარდაშენებით.

პეტრე სამხონიძე.

ამიერ-კავკასიის ფედერაციაში საქართველო.

ლეჩხუმის მაზრის მშრომელთა რეზოლიუცია. ცაგერიდან ტელეგრაფით იტყობინებიან, რომ ლეჩხუმის მაზრის ძუშების, გლეხების და გარნიზონის მიტინგმა მოისმინა საქართველოს კომპარტიის წევრის ამხ. იობიძის მოხსენებაა საერთაშორისო მდგომარეობის შესახებ და გამოიტანა რეზოლიუცია, რომელშიაც ისინი იწონებს საბჭოთა დელეგაციის მუშაობას გენუის კონფერენციაზე, რომელიც მიღართული იყო მსოფლიო პროლეტარიატის ინტერესების დასაცავად და გამოთქვამს თავის ღრმა აღფრთოებას მე-2 ინტერნაციონალის ბელადების—ვანდერველდეს და სხ. ესენების, მუშათა-გლეხურ რევოლიუციის ჯალათების და ამხ. ვოლოდარსკის და ურიცკის მკვლელების დამცველების წინააღმდეგ.

ა ხ ა რ ა.

ბათომი. მე-8 მექანიკური ქარხანა. მესამე მექანიკური ქარხანა, რომელიც მშვიდობიანობის დროს პირველად ეკუთვნოდა მანთაშევს, შემდეგ პიტოევს, ომის დროს ამზადებდა ხელით სასროლ ბომბებს და მინის აპარატებს. ეს ქარხანა განადგურებული იქნა თებერვლის რევოლიუციის პერიოდში, მაგრამ საბჭოთა ხელისუფლების დროს, ის ხელახლად აამუშავეს, უმნიშვნელო რიცხვით მუშებისა ქარხანამ დაიწყო სამხედრო ურმების, ავტომობილების და სხვათა ამზ. პეტროვი მექანიკი და ძუშა, რომელსაც კარგად ესმის მუშების ინტერესება. ქარხანამ აიყვანა თავის შემოსავალი თვეში საშუალოდ 150 მილ. მანეთამდე, რომლდანაც მუშების შეხახვას სჭირდება 60 მილ. მან.

ბათომის ნავთსადგურში. 24 მაისს მოვიდა ზუნგულდაკიდან გემი „ფელიკს დზერჟინსკი“ სხვადასხვა გვარი ტვირთით და 4 მგზავრით. ფოთიდან მოვიდა მოტორი „იული“; ორივე საბჭოთა რუსეთის ფლაგით. იმავე დღეს გავიდა სოხუმში გემი „მარია“ სამი მგზავრით და სტამბოლში გემი „ალბანია“ იტალიის ფლაგით, 15 მგზავრით და ტვირთით. კერჩში და ფოთში გავიდა ორი მოტორიანი ნავი 1350 ფუთი ტვირთით და 25 მგზავრით.

30 მაისს მოვიდა ბათომში გემი „ფრიჟი“ საფრანგეთის ფლაგით და 23050 ფუთი სხვადასხვა გვარი ტვირთით,—მათ შორის შაქრით და სახარინით.

სომხეთი.

საქონელი ამერიკიდან. ამერიკიდან ბათომში მოსული ოცი ვაგონი მედიკამენტები და ოთხი ვაგონი ტრაქტორები ახლო აღმოსავლეთის ამერიკულ დამხმარე კომიტეტის სახელზე 24 მაისს სამარშრუტო მატარებლით გაიგზავნა თბილისში. 31 მაისს ეს ტვირთი გადაიგზავნა ალექსანდროპოლში.

აზერბეიჯანი.

კალიის ფრონტზე. კალიასთან საბრძოლველად დანიშნული საგანგებო რწმუნებული ამხ. ბაგიროვი პირდაპირი მავთულით 27 მაისის თარიღით იტყობინება: „24 მაისს საღამოს 6 საათზე კარადაგლიდან მილსკის მინდვრებით და არდჯებეთით გავემგზავრე ტერტერში და დავთვალიერე კალიის რაიონები კარაბაგინის და შუშის მაზრებში. ზაფხულის კალიამ, რომელმაც თითქმის მთელი ნათესები გაანადგურა სპაოსეთში, ძალიან ბევრი გამოიჩნდა ჩვენშიც, მაგრამ, ჩვენი გლეხობა აქამდი წაოძატებით ებრძვის მას რამოდენიმედ ტეხნიკური და აგრეთვე ადგილობრივი საშვალებებით, რომელთაც ეკუთვნის ხმელი ბალახის ამოწვა და კალიის კვამლით შეჩერება. მთელ კალიის ფრონტზე დღემდე ზაფხულის კალიის მიერ მოსპობილია 65 დესეტინა ნათესი, გლეხობა გაფაცებით ებრძვის მოსავალს და მის თავის დროზე აღებაში ის სავსებით დარწმუნებულია. რესპუბლიკის მაზრების ეკონომიური მდგომარეობა კარგ მოსავალთან დაკავშირებით მნიშვნელოვანად უმჯობესდება, კარიაგინის და ჯებრაინის ბაზრებზე ახალი ქერის ფასები 4 მილ. მანეთიდან დაეცა 2 მილიონამდე, და კიდევ იჩენს ტენდენციას დავიდეს ეს ფასები ერთ მილიონამდე. მტკვრის და არაქსის მთელი რაიონი და აგრეთვე ხუდაფერის გადასავალი ჯებრაილი, კარიაგინო, აგდანი, ევლახი, ნუხა, ზაქათალი, კუბა და კაზახი სრულიად დამშვიდებული არიან. რესპუბლიკის ყველა მაზრებში აბსოლუტური სიწყნარეა და სრული რევოლიუციონური წესრიგი სუფევს. და აქ არ არის არა თუ ბანდიტიზმი, არამედ წვრილი ქურდობაც, მცხოვრებლები მთლიანად და სავსებით ახძარს თავის ძალებს პურის მოწევას და თავის მეურნეობის აღდგენას. მტკვრის და არაქსის ნაპირების გამაგრებას, მუშაობის ორგანიზაციის წარმატებას, კალიასთან ენერგიულ ბრძოლას და ნათესების მოწევას ძალიან შეუწყო ხელი ადგილობრივმა მტკიცე ადმინისტრატიულმა აპარატებმა, რომლებმაც ორი წინა თვის განმავლობაში ხელი შეუწყვეს მეტად მძიმე სამუშაოს.

მაღლობის გამოცხადება კალიის ფრონტის მუშაკებისადმი. სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. მუსაბეკოვმა გაუგზავნა საგანგებო რწმუნებულს ამხ. ბაგიროვს შემდეგი დეპეშა: „სახალხო კომისართა საბჭო განსაკუთრებული ყურადღებით ადევნებდა რა თვალყურს კალიის ფრონტზე ბრძოლას, რომელიც სწარმოებდა არა ჩვეულებრივ მძიმე პირობებში, აზერბეჯანის მუშა-გლეხთა მასსების და რევოლიუციონური მთავრობის სახელით ვუცხადებ ღრმა მადლობას კალიის ფრონტის ყველა მუშაკებს გამოუკლებლივ,—გლეხობას რომლებიც მტკიცედ იდგნენ აუარებელ სტიქიურ უბედურებათა ბრძოლაში, კულტურულ ეკონომიურ აღორძინების და სასოფლო მეურნეობის აღდგენის გზაზე, საგანგებო რწმუნებულს ამხ. ბაგიროვს, რომლის ნებისყოფით და დაუშრეტელი ენერგიით მოწყობილი იქმნა და ტარდება წარმატებითი ბრძოლა.

მოხალხის პირი. ლენკორანის მაზრაში მოსული ცნობების მიხედვით ელიან კარგ მოსავალს. შუშის მაზრაში მოსავალი იქნება დესეტინიდან 40 ფუთამდე, გორკის მაზრაში ფიქრობენ, რომ საშუალოდ თითო დესეტინაზე მოვა 45—50 ფუთი. შემახინის მაზრაში მოსავალი საუცხოოა. მთიან ადგილებშიაც ჭერმა დაიწყო თაველის ამოღება ჯერ კიდევ მაისის პირველ რიცხვებში. მატრესის რაიონში 23 აპრილს მოსულა სეტყვამ პურებს ზიანი ვერ მიაყენა. მიწების დახნა დაიწყო ერთსულოვნად. ამ საქმეს დიდი დახმარება გაუწია გამოგზავნილმა გუთნებმა. დამუშავებულია ვენახების 50 პროცენტი, მაგრამ მათი წამლობა არ დაწყებულა. ხილის ხეებზე გაჩნდა მრავალი მაისის ჭია, რომელთანაც სამაზრო საგანგებო პუნქტი ბრძოლას ვერ ახერხებს. თესვის სამეულმა მიიღო 1.000 ფუთი ამერიკული ხორბალი, მაგრამ ის მოვიდა დაგვიანებით და დასვენებული. მთელი სიმინდი დაურიგდა უფრო გაჭირვებულ სოფლებს იმ პირობით, რომ ისინი დააბრუნებენ მას მომდინარე წელში მოსავლიდან სათესლი მასალით, მცხოვრებლების უმრავლესობა და აგრეთვე მალაქანების სოფლებიც საჭიროებს პურს და იძულებული არიან გაყიდონ შინაური საქონელი: სამუშაო ხარი ფასობს 20—25 ფუთი ბორბალი.

დგინოთ ისეთი ბედნიერი მდგომარეობა, როდესაც არ იქნება საჭირო ამდენი ფული უცხოეთის ხორბლეულობისათვის. მაშასადამე 1.5 მილიონი ოქროს მანეთი დარჩება ეროვნულ მეურნეობას, ამდენათ გაიზრდება ეროვნული შემოსავალი. სოფლის მეურნეობის აღდგენას არ სჭირდება იმდენი თანხები, რამდენიც საჭიროა მრეწველობისათვის, სოფლის მეურნეობაში ჩადებული კაპიტალი უფრო მალე იძლევა შედეგებს, ვიდრე მრეწველობაში.

რამდენი ყაყანი იყო ნატურ. გადასახადის შესახებ, რამდენი იყო ნათქვამი, რომ ეს გადასახადი საშინელი ულელია სოფლის მეურნეობისათვის, აუტანელი, საზარალო და ბევრი რამ სხვა. მართალია, ნატურ გადასახადის ჩატარება ვერ მოხერხდა ისე, როგორც საჭირო იყო მაგრამ ძირითადი აზრი ნატურ გადასახადის სწორი იყო თუ არა? დებულება, რომელზედაც აშენებული იყო ნატურ გადასახადი მართალი იყო თუ არა? თუ მივმართავთ უტყუარ ციფრებს, მივიღებთ პასუხს კითხვაზედ. აკრეფილი იყო 96.000 ფუთი ხორბლეულობა, 26 ათასი ფ კართოფილი. სხვა გადასახადს არ ვღებულობთ მხედველობაში. თითო ოქროს მანეთად რომ ვიანგარიშოთ ფუთი ხორბალი და 50 კ. ფუთი კართოფილი მივიღებთ 109.000 ოქროს მანეთს. ეს არის მცირე ეკონომია ჩვენი მეურნეობისათვის, აუცილებლად ბევრი დაიკარგა, მოიპარეს, ხარჯებიც იყო გაწეული აკრეფის დროს. საშუალო ჩვეულებრივი წლიური მოსავალი ხორბლეულობის არის 30 მილიონი ფუთი. აკრეფილი გადასახადი შეადგენს სულ უმნიშვნელო რაოდენობას 0,3 პროც. სოფლის მეურნეობას ყოველთვის შეუძლია მისცეს სახელმწიფოს შემოსავლის 5-10 პროც. საერთაშორისო ნგრევაში ყველაზე ნაკლები განცდა ხვდა სოკლის მეურნეს. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ მან უფასოდ მიიღო სახელმწიფოსაგან სიწყა. სოფელი ქალაქთან შედარებით უფრო მაძღარი არის. ვალდებული არის ის თუ არა მიიმიღოს მონაწილეობა სახელმწიფოს მეურნეობაში? აუცილებლად ვალდებული არის. მაშასადამე სოფლის მეურნეობას აქვს დიდი შესაძლებლობა. მისი აღდგენა უფრო იოლი არის, ვიდრე შექმნა მრეწველობის.

ამ დებულებიდან შესაძლებელი ბრუნდი დასკვნის გამოყვანა. როდესაც ჩვენ ვალვიარებთ აუცილებლად სოფლის მეურნეობის განმტკიცებას არ შეიძლება მრეწველობის დავიწყება. მარტო სოფლის მეურნეობით თავს ვერ შევინახავთ, რადგან იმავე სოფლის მეურნეობას ბევრი რამ სჭირდება ქალაქის მრეწველობისაგან: რკინა, ტყავი, ფართალი და სხვ. თუ სოფლის მეურნეობას ქალაქმა არ მიაწოდა საჭირო საქონელი, ის ვერას გახდება. კარჩაკეტილი მეურნეობის ხანა უკვე გავდა.

საჭირო არის ღრმა ჩაფიქრება რა გვარი მრეწველობა უნდა იქნეს შექმნილი, საით უნდა იქნეს მიმართული ჩვენი ყურადღება.

გავიხსენოთ მაგალითები და მათი შედეგები. შარშან რამოდენიმე მილიარდი იყო ჩაყრილი კახეთში ნავთის წარმოებისათვის. იყენენ გამბედავი პირები, რომლებმაც ამ საქმის დაწყებას მხარი არ დაუჭირეს და მოწინააღმდეგეთ გამოვიდენ. ისინი მაშინ ჩაჰლეს, რა გამოვიდა, რა მდგომარეობაში არის ნავთის წარმოება, დარწმუნდა ვინმე რომ უნიადაგო საქმე იყო დაწყებული. ხელსაყრელი არის თუ არა წარმოება ნავთის, რომლის ხარჯები ძლიერ დიდია, როდესაც ბაქოში უფრო იაფი ჯდება და მეტი ნავთიც არის. უმჯობესი არ იქნებოდა მილიარდები ტყიბულის ნახშირის წარმოებისათვის მიგვეწოდებია? წინააღმდეგობას, იმედია არავინ კადნიერებათ არ ჩათვლის.

ამას წინეთ გამოქვეყნებული იყო, რომ დაწყებული არის ჩატახის თუჯის ქარხნის აღდგენა და გადადებული არის 300,000 ოქროს მანეთი. ქარხანა 40 წელიწადია რაც არ მუშაობს, 40 წლის განმავლობაში საშინელი ცვლილება მოხდა თუჯის წარმოებაში. ნუ თუ 300,000 ოქროს მანეთით შეიძლება ისეთი წარმოების გაჩაღება, რომელიც სახეირო იქნება. უეჭველად თუჯის წარმოებას გარეშე ბაზრის მოთხოვნილება აქვს, ვინაიდგან შინაური მოთხოვნილება არ არის დიდი. რა ტეხნიკა იქნება ჩატახში. ნუ თუ ქარხანა იმ მანჭანებით იმუშავებს, რომლითაც ის 40 წლის წინეთ მუშაობდა, თუ ეს იქნება რა დაჯდება ნაწარმოები და რა ხარისხის იქნება იგი, შესძლებს ევროპის ბაზარზედ ჩვენი თუჯი მეტოქეობას? ამერიკის თუჯის წარმოება ომიანობის გამო საშინლად გაიზარდა. ამერიკის მონაწილეობა თუჯის წარმოებაში უდრიდა ომიანობამდე 46 პროც. ამ ჟამად ამერიკის თუჯის წარმოებას ეკუთვნის 67 პროც. მთელი მსოფლიოს წარმოების და გაასწორა ინგლისის და გერმანიის წარმოებას, რა ადგილს დაიჭერს ჩვენი შინაური წარმოება თუჯისა.

საქართველოს მრავალი სიმდიდრე აქვს, ეს სიმდიდრე მიწაში არის ჩამარხული, მისი აღდგენა სასიცოცხლო საქმეა ჩვენთვის. მაგრამ სრულიად გულახდილად უნდა ვაღიაროთ, რომ ჩვენ ღარიბ რეაპუბლიკას არ შეუძლია ჩვენი სიმდიდრეების ამოძრავებას მაშასადამე, უნდა მივმართოთ უცხოეთის კაპიტალს, მივმართოთ კონცესიებს. ვიცით, რომ უცხოეთის კაპიტალი ხელ გულ დაკრეფილი არ მოვა, თავის ზნე ჩვეულებას არ მოიშლის, გაყვლეფის მადას არ უარყოფს. ეს ყველაფერი ვიცით, მაგრამ შესაძლებელი არის ამ გაყვლეფისაგან თავდაცვა, დამუშავება ისეთი პირობების, რომლებიც ჩვენც მოგვცემს მოგებას, ამომძრავებს იმ სიმდიდრეს, რომელიც სრულიად უნაყოფოდ არის.

მრეწველობას, რომელსაც დიდი კაპიტალები სჭირდება, ჩვენ ვერ შევქმნით ახლო მომავალში. სწორი გათვალისწინებული გეგმა გვიკარნახებს იმ გზას, რომელიც ერთად ერთი სავალი გზა არის.

არის მრეწველობა, რომელიც გადაამუშავებს ბევრგვარ ნაწარმოებს. არავითარი საჭიროება არ არის მრეწველობის ყოველგვარი დარგი შექმნა რესპუბლიკის ფარგლებში. აქაც საჭირო არის ისეთი დარგების შექმნა, რომელსაც არ ჩაახრჩობს მეტოქეობა, სადაც შესაძლებელი არის შინაური კონცესია. მაშასადამე, ჩვენთვის ისახება შემდეგი გეგმა ჩვენი რესპუბლიკის აღორძინების: უკიდურესი ხელმძღვანელობა სოფლის მეურნეობის, ხელმძღვანელობა მრეწველობის დარგების, კონცესიების, შინაური და უცხოელი კაპიტალების საშუალებით, შექმნა ასეთი დარგების, რომელსაც აქვს ნიადაგი, რომელიც შეძლებს გაძლებას. სოფლის მეურნეობის აღორძინებას აქვს მრავალი საშუალება. საქართველო წვრილი მეურნეობის ქვეყანა არის. წვრილ სოფლის მეურნეობას სჭირდება მოწყობა, ასეთი მომწყობა ძალა არის—კოოპერაცია, განსაკუთრებით სასოფლო სამეურნეო კოოპერაცია. სასოფლო სამეურნეო კოოპერაცია დიდებული ძალა არის. ის აძლევს წვრილ მეურნეობას ორგანიზაციას, თავს უყრის მას, აძლევს გეგმას და აძლევს მას საშუალებას შეიტანოს სოფლის მეურნეობაში ყველა ის საშუალებანი წარმოების, რომელნიც მოსახერხებელი არის მახვილი სოფლის მეურნეობისათვის.

მაგრამ ჩვენი უბედურება ის არის, რომ საქართველოს სასოფლო სამეურნეობა, ანუ მწარმოებელ კოოპერაციას არა აქვს გეგმა, არა აქვს სახელმძღვანელო საშუალებანი. ამ დღეებში გამოვიდა საყურადღებო კრებული—მასალები კოოპერატიული მოძრაობის შესახებ საქართველოში. მასალები გვიჩვენებს რა შექმნა წარმოების საქმეში კოოპერაციამ (გვ. 9) რა წარმოება შექმნა, კოოპერაციამ: სახარაზო 58,8 პროც. კოოპერატივების, პურის საცხობი—22,9 პროც., სასადილო 11,5 პროც., ერთი საქსოვი ქარხანა, ერთი ელექტრონის წარმოება და სხვა. მართალია ეს ცნობები 1919 წ. ჩვენ ვიცით, რომ კოოპერატიული წარმოება სამი წლის განმავლობაში შორს არ წასულა. ჩვენი კოოპერაცია უფრო დახელოვნებული არის ვაჭრობაში, ვიდრე წარმოებაში. სოფლის მეურნეობაში კოოპერაცია საქართველოში არ შეჭრილა. გავლენა არ მიუხდენია. ამისი დრო კი დადგა. ასპარეზი დიდი არის, საქმიანობის გამორჩენას დაუსრულებელი საშუალებანი და შესაძლებლობა აქვს.

წარსულ წერილებში ჩვენ აღვნიშნეთ საქართველოს ფულის ტრიალის დაშლა. ჩვენი ფულის ღირებულება უკიდურეს განსაცდელში არის. რა მოელის მას, ვინ იცის. საქართველოს ფულის ტრიალი შესანიშნავ მოვლენას წარმოადგენს. ის არ არის ნაწილობრივ მაინც უზრუნველყოფილი ოქროთი. მიუხედავათ ამისა ქაღალდის ფული მაინც ასრულებს რაღაც დანიშნულებას. ემისია არის ჯერ-ჯეროვით საშუალება სახელმწიფო მეურნეობის. მისიით ცხოვრება და რაიმე მეურნეობის სწარმოება ყოვლად შეუძლებელი არის. ფულის ღირებულების განმტკიცება აუცილებელი მოთხოვნილებაა სახალხო მეურნეობისათვის.

მაგრამ ფულის განმტკიცება არის ის ერთად ერთი საშუალება, რომელიც ხელს შეუწყობს სოფლის მეურნეობის აღორძინებას. ფულის ღირებულების დაცემა ანადგურებს სოფლის მეურნე

ვაჟის მეგობარი

ყოველკვირეული ილუსტრირებული ჟურნალი ბავშვებისა და მოზარდებისათვის

გამოდის ორშაბათობით

ბრძოლა ბუნების ძალებთან

ამ სათაურით ინგლისელი მწერალი ჯ. ლონდონი ჰყვება ერთ ამბავს, რომელიც ალასკის ჩრდილოეთ ნაწილში მოხდა. ეს ამბავი ეხება ორ ადამიანს, რომელთაგან ერთი ბრძოლაში დაიღუპა, მეორე კი ბრძოლაში გამარჯვებული დარჩა.

ეს ორი ადამიანი ერთმანეთის ნათესავები იყვნენ. ერთი მათგანი ახალგაზრდა ვაჟკაცი იყო, სახელად ბერნარდ. მეორე კი ბერნარდის ბიძა, ანუ დედის ძმა, ასაკით ხანში შესული კაცი, სახელად ბეტი.

ბერნარდი ბეტის ერთადერთი ძმისწული იყო. ბეტის ცოლ-შვილი არ ჰყავდა. ამიტომ ბერნარდი ბეტის ერთადერთი ოჯახის წევრი იყო. ბეტი ძალიან უყვარდა ბერნარდს და ბიძაც ასე ეპყრობოდა ძმისწულს.